

докачила до края на дрехж-тъ Му—и веднага ся усѣтила совершенно здрава.

Тя мыслила, че никой нѣма да ся научи за това, что ся случило съ неѣ, и щяла вече да си отиде, когато Спаситель, отъ Когото ничто не могло да ся скрие, ся обърнѣлъ и попыталъ: „кой ся прикоснѣ до мене?“ Ученицы-тъ отговорили: „Господи, Ты видишь, колко народъ ся натиска около Тебе: какъ може да ся узнае, кой ся е прикоснѣлъ до Тебе?“ Но Иисусъ Христосъ казалъ: „Азъ знаѣ, че нѣкой съ намѣреніе ся докачи до Мене; зачтото почувствовахъ силѣ, която излѣзе изъ Мене.“ Господь, безъ сомнѣніе, знаѣлъ, кой ся е прикоснѣлъ до Него, но искалъ да излѣзе на явѣ вѣра-та и смиреніе-то на исцѣленѣ-тъ женѣ, за примѣръ на други-тъ. Тя, като видѣла, че не може да ся скрие, уплашила ся и съ трепераніе припаднала при нозѣ-тъ Му и рассказала за всичко-то. Спаситель милостиво погледнѣлъ на неѣ и казалъ ѣ: „держай дѣщи моя, твоя-та вѣра тя спаси; иди съ миромъ.“ Отъ него время жена-та совершенно оздравѣла.

Доклѣ още говорил Той, нѣкои отъ знаемы-тъ Іаиrowы дошли до него и казали му: „не утруждавай Учителя: дѣщеря ти умрѣ.“ Несчастны-тъ баща стоялъ, като ударенъ отъ грѣмавицѣ; но Спаситель, като искалъ да го ободри, казалъ му: „не бойся, но само вѣрвай — и тя ще бѣде спасена.“

Кога дошли, въ кѣщи было всичко въ голѣмо смятеніе. Събрало ся было много народъ; едни плакали и рыдали за умрѣлъ-тъ дѣвицѣ, други ѣ приготвявали за погребеніе. Иисусъ Христосъ казалъ на оныя, что были тамъ: „зачто тѣй выкате и плачете? Дѣвица-та не е умрѣла, но спи.“ Всичкы хванѣли да Му ся присмивать, зачтото знаѣли, че е точно умрѣла. Но Господь заповѣдалъ да излѣзѣтъ всички-тъ вѣнъ. Кога излѣзли всички, Той останѣлъ съ бащѣ-тъ, и съ майкѣ-тъ и съ трима-та Си ученицы: Петра,